

ville det opadgående pres på skatterne have været betydelig større.

Hr. Frank Aaen var inde på den metode til at få løst nogle konkrete ventelisteproblemer, at vi fra statens side støtter merbeskæftigelse i denne sektor i den enkelte kommune – jeg tror, det specielt blev fremført som et forslag på børne-pasningsområdet – og det er jo rigtigt, som hr. Aaen i anden omgang påpegede, at vi i et par år har brugt den metode, men det er også rigtigt, som hr. Klaus Hækkerup sagde, at det i virkeligheden er udtryk for en højere uretfærdighed i en længere periode at anvende den metode til at løse et problem, for det betyder, at præcis de kommuner, som for sent og for svagt har prøvet at leve op til det, som både hr. Aaen og jeg mener ville være en rimelig servicestandard og -kvalitet, får et tilskud til omsider at gøre det, mens alle de, der har gjort det, fortsat selv skal finansiere det.

Derfor tøver jeg over for at anvende den metode til at få løst problemet, men virkeligheden er jo, som vi alle ved, så nuanceret, at man ikke kan sige, at vi aldrig under nogen omstændigheder eller i nogen sammenhæng vil gøre det. Det kan være nødvendigt i en bestemt sammenhæng, men det er ikke udtryk for nogen højere retfærdighed at anvende den metode.

Hr. Thor Pedersen – som Venstres vane tro holdt sig langt væk fra i dag at ville drage nogen konklusioner med hensyn til de kommunale økonomiforhandlinger, og det skal jeg gerne kvittere for – talte jo smukt om det kommunale selvstyre og sluttede så af med at opstille en række betingelser for Venstres deltagelse i og støtte til en økonomiaftale.

Dér hørte jeg en advarsel til regeringen om ikke at opsuge noget af den kommunale likviditet, og til det vil jeg kun sige, at hr. Thor Pedersen jo historisk set har langt større erfaring med opugning af kommunal likviditet, end jeg har. Hr. Thor Pedersen ved, hvad han taler om. Han har prøvet det før. Han ved godt, at det kan regeringer være nødt til at overveje i givne situationer, og jeg vil nok sige, at det var nogle overvejelser, som de regeringer, hr. Thor Pedersen var medlem af, meget hyppigt gjorde sig, og på den baggrund kan jeg måske nok undre mig over et så uspecificeret synspunkt om, at det må man under ingen omstændigheder gøre, som det, hr. Thor Pedersen fremførte. Men lad os nu se, hvad der sker.

Også fru Pia Christmas-Møller fastholdt, at det var regeringens opgave i disse forhandlinger, og hun advarede os imod svinkeærinder.

Jeg synes også, svinkeærinder er noget kedeligt noget, og jeg mener, at det er absolut vigtigt, at vi også i år fastholder, at når to tredjedele af de offentlige udgifter til den offentlige service ligger ude i amterne og kommunerne, kan der ikke i amterne og kommunerne føres en økonomisk politik, der er på kollisionskurs med de samlede målsætninger for samfundsøkonomien, som regeringen har opstillet og fået tilslutning til af et flertal i Folketinget.

Det er sådan set det, det handler om. Det handler jo ikke om, at der er nogle af os, der er fjendtligt stillede over for at få løst kvalitetsproblemerne og ventetidsproblemerne i vores offentlige servicesektor. Det tror jeg heller ikke fru Pia Christmas-Møller er og bestemt ikke regeringen; det ønsker vi alle sammen. Men vi er nødt til at have en fremgangsmåde for det, der ikke skaber kollision med de overordnede målsætninger om at få balance i den offentlige økonomi og for dette samfunds vedkommende begynde at komme bort fra at stifte gæld og hen til at nedbringe gælden, for det er i virkeligheden i det lidt længere perspektiv en helt afgørende forudsætning for, at vi ikke bare nu kan opgradere den offentlige service, men også i det lange løb kan fastholde den.

Jeg takker for støtten til regeringens linje fra de andre regeringspartiers ordførere: fru Vibeke Peschardt og fru Addi Andersen.

Jeg har egentlig ikke så mange bemærkninger at gøre til hr. Kim Behnkes betragtninger, som jo, jeg havde nær sagt vanen tro ligger et godt stykke fra de synspunkter, regeringen har.

Men jeg noterer mig, at vi kan fastholde traditionen: Vel kan vi have en debat her om sigtelinjerne, og det har vi også haft, og jeg synes da, den på nogle strækninger har været helt udmærket, men nu er det regeringens ansvar, også over for Folketinget, at føre disse forhandlinger igennem.

Kristen Touborg (SF):

Finansministeren indledte sit indlæg her med at sige, at det var, som om SF ønskede at pege fingre ad regeringen, at SF ønskede at mistænkeliggøre regeringen, at det var grundlaget og baggrunden for de årligt tilbagevendende forespørgselsdebatter, som SF rejser.

Jeg kan meddele finansministeren, at det er ikke vores ambition.